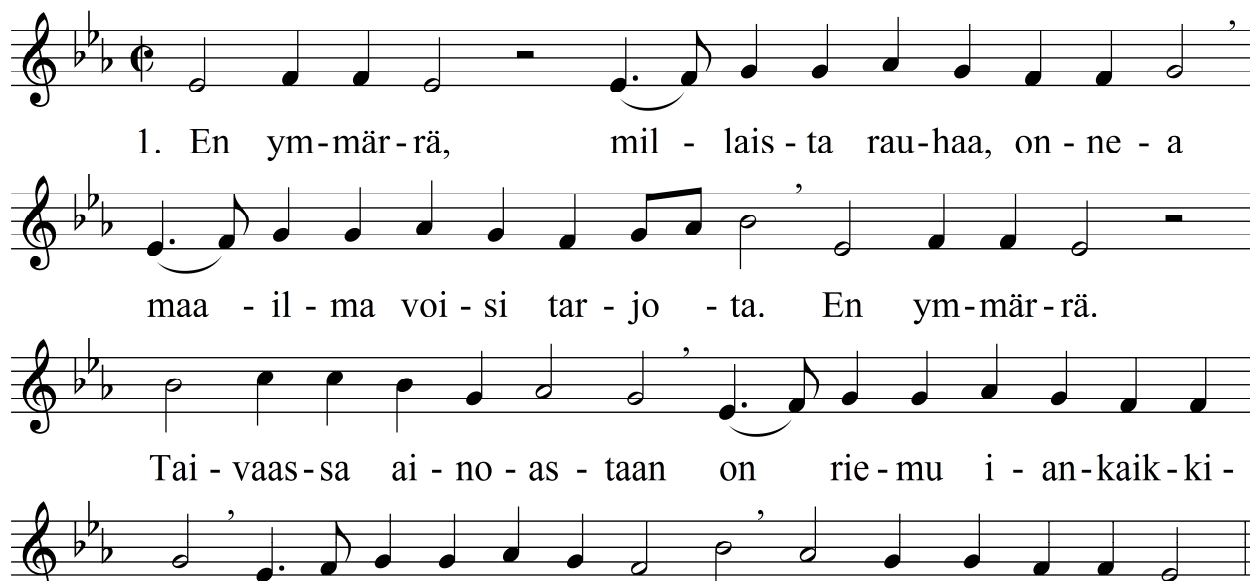

Siionin virsi 255 ehdotus

1. En ym-mär-rä, mil - lais - ta rau-haa, on - ne - a
maa - il - ma voi - si tar - jo - ta. En ym-mär-rä.
Tai - vaas-sa ai - no - as - taan on rie - mu i - an-kaik - ki -
nen. Sen siel - lä ot - taa vas - taan ih - meis-sään syn - ti - nen.

1. En ymmärrä,
**millaista rauhaa, onnea
maailma voisi tarjota.**
En ymmärrä.
Taivaassa ainoastaan
on riemu iankaikkinen.
Sen siellä ottaa vastaan
ihmeissään syntinen.

2. Ei itkua,
ei siellä tuskaa, kipua,
ei ahdistusta, haavoja.
Ei itkua.
Vain rauhaa luona Herran,
kun murhe vaihtuu kiitokseen.
Saa seppeleensä kerran
ken uskoo Kristukseen.

3. **Oi asunto,**
sen portit ovat helmistä,
perustus hohtokivistä.
Oi asunto!
Kun murhe painaa tiellä,
saan hengessäni muistella,
millainen ilo siellä
on Herran omilla.

4. **Oi kaupunki,**
sen valona on Karitsa,
ei aurinkoa tarvita.
Oi kaupunki!
Jumala juoda antaa
elämän veden virrasta.
Puu hedelmiään kantaa
sen rauhanrannoilla.

5. Ah, elä niin,
**sen rauhan että perisit,
pyhien riemuun pääsisit.**
Ah, elä niin.
Ei milloinkaan maan päällä
sellaista ole iloa.
Parhainkin onni täällä
on täynnä surua.

6. **Suo, Jumala,**
syntini, suuret syntini
Poikasi tähden anteeksi
nyt armosta.
Uskossa taivaan tiellä
kärsiä tahdon, taistella,
kun kasvojasi siellä
saan aina katsella.

Halullisten sieluin hengelliset laulut 1790
uud. W. Malmivaara, 1938 virsikirjakomitea
uud. 1986 virsikirjakomitea
uud. tekstijaosto